

СТАНОВИЩЕ

**от д-р Младен Цветанов Влашки – доцент в Пловдивския университет
„Паисий Хилендарски“**

**относно материалите, представени за участие в конкурс
за заемане на академичната длъжност „професор“
на Националната академия за театрално и филмово изкуство**

(НАТФИЗ) „Кръстьо Сарафов“

по: област на висше образование 2.1. Филология

В конкурса за „професор“, обявен в Държавен вестник, бр. 37/ 02.05. 2025 г., с. 60., документи е подал единствен кандидат доцент д-р Борис Минков от НАТФИЗ „Кръстьо Сарафов“. Представеният от него комплект материали е в съответствие с Правилника за условията и реда за придобиване на научни степени и заемане на академични длъжности в НАТФИЗ „КРЪСТЬО САРАФОВ“.

Кандидатът, доц. д-р Борис Минков, е приложил общо 5 научни труда: една студия, една монография и три статии. Представени са и документи за участие в научни проекти, както и библиографска справка за създаването на учебници (пет броя) и учебни помагала (3 броя) и разгърнати в учебни дисциплини резултати от научно-изследователската дейност на кандидата.

2. Обща характеристика на дейността на кандидата

От приложените документи става виден пътят на израстване на младия учен, отличен за приносите си в областта на компаративистиката, германистиката и жанровата теория до академичен преподавател, който създава учебници и учебни дисциплини въз основа не на общо споделено, а на постигнато от него самия познание. В този път ясна отличителна черта, която очевидно характеризира едно осъзнато научно-изследователско поведение (това става видно от описаните от кандидата приноси), е предизвикателството спрямо трайно доминиращи представи по темите, които той разработва. Тоест – резултатите от тази дейност са винаги един вид новост, която на първо място предизвиква научни дискусии и не на последно място бива трансформирана в предмет на неговата преподавателска дейност. Това е истинският дух на академичното преподаване. Дори само предоставената за конкурса монография документира кореспонденцията на научната и преподавателска работа на доц. д-р Борис Минков с

научно-изследователски и преподавателски практики свързани с присъствието на фигури като Никола Георгиев, Михаил Неделчев, Светлозар Игов или Александър Кьосев в българското академично поле. Самата монография „Висящите полета на българската литература“ има процесуален и комплексен характер. Целостта ѝ е процесуална (самият текст дава указания за това – например в кои свои други части конкретно разглежданата тема или проблем биват доразвивани, контекстуализирани, сравнявани и т.н.), т.е. близка е до онзи тип поведение на преподаващия своето знание като излагане на потока на мислене, което от една страна е съобразено с научните методи, но от друга - и с рецептивните очаквания и възможности на придобиващия знание. Изследването и изложението на Борис Минков съчетават трите дяла на литературната наука – теория, история и критика, при това в определено компаративистичен план. Сравнителният план по принцип е белег за бягство от канонични или канонизиращи практики (това е видно и в студията, и в трите подбрани статии) и в случая изразява вътрешния стремеж на автора към автономност (независимият дух на Валтер Бенямин витае между редовете на изложението), а не толкова неговата ерудиция (която впрочем е впечатляваща). Теоретичният вътък на монографията произтича от полевите (Пиер Бурдийо) и рецептивистките (Волфганг Изер, Ханс Робърт Яус) изследователски направления, но Минков използва техния инструментариум, за да създаде свой инструмент за наблюдение – фигурата на „висящи полета“, т.е. нещо като, както го нарича той, „рецептивни гнезда“ в пространството на българската литература (в историческия план авторът често сам прави литературно-историческите си проучвания, а не стъпва единствено на легитимирани като „незаобиколими“ литературно-исторически „истини“). Наблюдавани са произведения на над седемдесет български автори – от Вазов до последния роман на Алек Попов от 2021 г. „Мисия Туран“. Литературно-критическите прочити доминантно са посветени на прозата, обвързани са от литературни топоси с „примерен потенциал“ като „сатиричното“, „естрадно“, „религиозното“, „романтичното“, „историческото“, „съвременното“ и т.н. и от два белетристични среза на литературните 2015 и 2016 години. Самите наблюдения се извършват литературно-критически, тоест аналитично, но резултатите им се обобщават не с цел преценка на естетическите качества на произведенията сами по себе си, а с оглед на концепцията за полево наблюдение и акцент върху литературния процес като комуникационен потенциал. Наистина този подход, като преминава през „невралгичните зони“ на българското литературно поле (винаги в сравнителна оптика и спрямо световната литература), провокира една ревизия както на самата българска литература (това е критическа дейност), така и на нейната история (това е литературно-историческа дейност) през рецептивистки практики (тук се вижда теоретичния аспект на комплексното действие на автора). Овлажданата комплексност на моногра-

фията е образ на комплексността в научната, критическата и преподавателска работа на доц. д-р Борис Минков. Високата ерудиция, дълбокото научно търсене, постигането на новости в областта на филологията, етичното общуване с колеги и студенти, в което той не налага лично постигнатото познание, а го предлага в дискуссионна матрица (компаративистките подходи я предполагат най-често в неочаквани избори, което е видно както от монографията и от предложената студия, така и от учебната програма по дисциплината „Град и литература“) са стабилни характеристики на учения и преподавателя доц. д-р Борис Минков.

ЗАКЛЮЧЕНИЕ

Документите и материалите, представени от доцент д-р Борис Минков **отговарят на всички** изисквания на Закона за развитие на академичния състав в Република България (ЗРАСРБ), Правилника за прилагане на ЗРАСРБ и съответния Правилник на НАТФИЗ.

Кандидатът в конкурса е представил значителен брой научни трудове, публикувани след материалите, използвани при защитата на ОНС „доктор“ и заемането на академичната длъжност доцент. В работите на кандидата има наистина оригинални научни и учебно-приложни приноси, които са получили и международно признание. Теоретичните му разработки имат практическа приложимост, като част от тях са пряко ориентирани към учебната работа. Научната и преподавателската квалификация на доц. д-р Борис Минков е безспорна. Постигнатите от доц. д-р Борис Минков резултати в учебната и научно-изследователската дейност, напълно съответстват на минималните национални и допълнителните изисквания на НАТФИЗ.

След запознаване с представените в конкурса материали и научни трудове, анализ на тяхната значимост и съдържащи се в тях научни, научно-приложни и приложни приноси, намирам за основателно убедено да дам своята **положителна** оценка и да препоръчам на Научното жури да изготви доклад-предложение за избор на доц. д-р Борис Минков. на академичната длъжност „професор“ в НАТФИЗ „Кръстьо Сарафов“ по: област на висше образование 2.1. Филология.

17.09. 2025 г.

Изготвил становището: .....

(подпис)

Доц. д-р Младен Влашки

(ак. дл., н. ст., име, фамилия)